

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Arriba un genet solitari

LA TRAMA: Howard Spence és un veterà i conflictiu actor de *westerns* que durant el rodatge d'*El fantasma de l'Oest* abandona la pel·lícula per refugiar-se a casa de la seva mare, on s'assabenta que és pare d'un noi, s'encamina a trobar-lo i reviu amors passats.

La pel·lícula: Wim Wenders (Düsseldorf, 1945) és el cineasta alemany més fascinat pels EUA. "El cinema nord-americà ens té colonitzat el subconscient", deia dècades enrera. Avui i a partir d'un suggeridor guió de Sam Shepard (el Tennessee Williams de l'Oest i actor lacònic), el Wenders de *Paris-Texas* recupera l'esperit de la frontera i de l'heroi solitari dels *westerns* clàssics, aquells que, com el Henry Fonda de *My darling Clementine*, acabaven els films partint cap un horitzó (in)finít. Som en el terreny mític del cinema dins el cinema, quan entre l'actor i el personatge s'estableix una identitat patològica. Howard Spence-Sam Shepard és un heroi cansat, fora d'època i aviat de circulació. Tot i que abandona el cavall amb que ha fugit per un autobús i un chevrolet anys 60, mai no deixa de cavalcar i escapar. A més de perseguir-lo un Tim

Roth neuròtic i pertinaç, qui de debò l'encalça és el passat. I els neguits per centrar-se, reconstruir el temps perdut a través del sacrosant vincle familiar. Estricte: *road-movie* que s'inspira en la llum i les composicions visuals d'Edward Hopper, el màxim pintor realista nord-americà del segle XX, el mestre que sabia captar la qualitat sonora i el silenci penetrant dels camins rurals, els pobles i les ciutats de la costa i del Middle West. I és que Wenders fa bo l'axioma que assegura que el millor demiürg en capturar l'accent, la idiosincrasia i l'essència d'un país, acostuma a ser un nou vingut amb ganes, això sí, d'estimar-lo. A banda d'aquest respecte poc menys que reverencial, el *western* reciclat de Wenders brinda un discurs sobre el pas del temps, de la urgència dels sentiments en temps de decadències físiques. I el plaer de retrobar Eva Marie Saint, George Kennedy, Jessica Lange, Tim Roth i la sempre misteriosa i absent Sarah Polley.

La frase: "Tot ha anat tan de pressa", constata l'aterrat Howard Spence. I és que l'actor s'adona que els rodatges, com la vida, passen a ritme trepidant. Ho deia Gil de Biedma: "Que la vida iba en serio uno lo empieza a comprender más tarde".

La recomanació: Per a qui vol (i sap) desaccelerar el ritme vital de cada dia, aturar neguits i passar-s'ho bé amb escenes singulars i personatges excèntrics.

Llamando a las puertas del cielo

Director: Wim Wenders.
Intèrprets: Sam Shepard,
Jessica Lange, Tim Roth,
Sarah Polley. EUA, 2005.
115 minuts. Rambla.